

Nakon što su dočekali 2016. godinu po Gregorijanskom kalendaru uz zvuke rokenrola, Novosađani su imali tu privilegiju da Julijansku iliti kako mnogi to vole ga kažu – Pravoslavnu, Srpsku novu godinu, dočekaju u muzičkom miks – tamburaško (Zorule) - vojvođanskom (Bane Krstić i Garavi sokak) – jugoslovenskom, tj. multietničkom (Goran Bregović uz Alena Islamovića, Mladena Vojičića Tife Tifu, čuvene Goranove Bugarke i trubače).

Naravno da TOPSRBIJA nije od sajtova koji će odmah pitati: “Koliko je to koštalo i ko je to platio”, što je za više od 20.000 Novosađana i njihovih gostiju na Trgu slobode, te okolnim ulicama, takođe bilo manje važno. U prelepom dekoru Srpske Atine, čuli su se mnogobrojni jezici, baš kao i u vreme najboljeg evropskog i svetskog, a opet, novosadskog, muzičkog festivala - Egzita, kada je ovaj naš lepi grad i najlepši, verovatno i najradosniji, jer u njemu žive predstavnici većine od 26 naroda i narodnosti Vojvodine i Srbije. A ceo program i manifestacija dočeka u potpunosti je opravdao baner koji je stajao ispred bine, na kome je pisalo: “Novi Sad prestonica kulture 2021.”

Elem, i autor ovoga teksta je baš kao i većina onih koji vole svoj grad i ovakve prilike za proslavu sopstvenog postojanja koje se ne propuštaju, krenuo na doček, ne znajući šta će sve i kako izgledati. Poučen ranijim iskustvom sa bacanjem piva po glavi posetilaca, petardi i kojekakvih drugih zvrčki, pripremio sam se za novi doživlja (okršaj), ali sve to je izostalo. Ostalo je samo uživanje u sjajnoj atmosferi i neponovljivom ambijentu u kome ste mogli da vidite i tri generacije kako cupkaju uz muzike tamburaša, Banetovog sokaka ili Goranove Jugoslavije. A po povratku sa koncerta, mališani su svojim roditeljima, čak, u dobrom raspoloženju, pevali pesme koje su upravo čuli na trgu.

Glavna zvezda večeri, Goran Bregović, opet je majstorski upakovao svoj nastup. Iako bih ja više voleo da sam čuo njegov reperetoar sa Guče, ovoga puta je to bila kombinacija starih Bijelo dugme pesmica, koje su finalizovali Alen (prvi sat vremena), a potom i Tifa, legendarni pevači, uz pratnju trubača i neizbežnih Bugarki na čije pevanje malo ko može da ostane ravnodušan.

Neizbežno je pomenuti i spektakularni vatromet, koji je započeo sa Gradske kuće, a potom se još žešće narednih pet minuta nastavio sa krovova zgrade preko puta glavne Novosadske pošte. Spektakularno, malo je reći, jer si istovremeno mogao da gledaš raskošni vatromet i slušaš srpskog, balkanskog i svetskog muzičkog maga.

Ovim i ovakvim dočekom, Novi Sad je još jednom dokazao da je više nego sposoban da svojim sugrađanima i gostima iz okruženja i sveta, podari spektakularnu priredbu u vreme kada je zimska turistička sezona u gradovima u tzv. mirovanju. Sada već predstavnici Grada Novog Sada i Turističke organizacije imaju potpuno opravo da kažu da imaju još jedan brend, a to je

Muzička Nova godina, jer su to minulih godina potvrdili nastupi brojnih novosadskih, vojvođanskih i srpskih pevača, tamburaških bandi i muzičkih bendova.

Fotografije: Grad Novi Sad

